

לא סוטה מהנתיב
הניאו-ליברלי

עמ' 3

פועלי כל הארצות התאחדו!

זוהדרק

زوهدريخ ZO HADEREKH

גיליון 44 / 16 בנובמבר 2022

ישראל יהודית ותיאוקרטית

מתנחלים ומפקדים בצבא הכיבוש בטקס בקבר יוסף בשכם, 17 באוקטובר 2022 (צילום: מועצה אזורית שומרון)

בצלאל סמוטריץ' צפוי להתמנות לשר הביטחון, ואיתמר בן גביר לשר לביטחון פנים. נתניהו יודע היטב כי מינוי צמד-לא-חמד זה לתפקידים נמשל למינוי פירומן למפקד תחנת כיבוי אש. עם זאת נראה, כי ראש הממשלה לעתיד נמצא במלכוד - ההצעה למנות את מנהיג ש"ס אריה דרעי לשר האוצר כדי לחסום את סמוטריץ' (ר' עמ' 3) הרגיזה את המתנחל החמוש - וכעת הוא מתבצר בדרישתו לקבלת תיק הביטחון.

קיים מניע משותף למבול הצעות החוק, לשינויי החקיקה ולדרישות התקציביות של חברי הממשלה: השאיפה להפוך את מדינת ישראל למדינה יהודית ותיאוקרטית.

הבדיה הנקראת "מדינה יהודית ודמוקרטית" מתפוגגת, וכעת יאלץ הציבור בישראל להתמודד עם משטר אפל הדוגל בעליונות דתית יהודית-אורתודוקסית, בקפיטליזם ניאו-ליברלי קיצוני ובהעמקת הכיבוש והדיכוי של העם הפלסטיני. זו כבר לא דייסה, אלא תרכובת נפיצה העלולה להתפוצץ הן בישראל והן בשטחים הכבושים ולגרום חורבן ולהרס מדמים.

אפילו ראש הממשלה המיועד בנימין נתניהו חושש מזהות ממשלתו המסתמנת. בשבוע שעבר הצהירו בכירי הליכוד על כוונתם להציג את הממשלה החדשה (על 36 שריה וסגניהם?) בפתחת מושב הכנסת. בינתיים המועד עבר-חלף, אך ממשלת ימין מלא-מלא - אין. הסיבה לדיחוי אינה הפעילות הנמרצת של הממשלה הנוכחית - שתהפוך בקרוב מאוד לאופוזיציה אם וכאשר יסיים נתניהו להרכיב את הקואליציה.

על רקע הרכבת ממשלת נתניהו, מוסיפה ממשלת לפיד לפעול בדיוק כפי שפעלה עד כה: היא הולכת עם (מדיניות נתניהו) אך מרגישה בלי (נתניהו עצמו). החרמת סיעת חד"ש-תע"ל במפגש האופוזיציה הראשון (ר' עמוד 4) מוכיחה כי יאיר לפיד וחבריו לא למדו דבר.

חד"ש-תע"ל לא הוזמנה לכינוס, אך רע"מ ממשיכה להיות "פרטנר" רצוי. זאת, חרף הצהרות ראשי רע"מ כי הם משאירים "דלת פתוחה לדיאלוג" עם ממשלת הפשיסטים והגזענים הנרקמת.

בינתיים נאלץ נתניהו לאכול את הדייסה שבישל:

הפרטה, ביטחון, שלטון והון

"בשנים האחרונות הפריט צה"ל כמעט את כל מערכי הליבה הלוגיסטיים ומערכי האחזקה שלו, והעביר אותם לחברות אזרחיות. התוצאה היא תלות מוחלטת של הצבא — בעת רגיעה ובשעת מלחמה — באותן חברות. מדובר ב-1,100 מפעלים אזרחיים חיוניים, המספקים שירותי לוגיסטיקה לכוחות הלוחמים, ושירותי אחזקה לאמצעי לחימה בעת רגיעה ובחירום, כגון מובילי רג"ם (רכב קרבי משוריין) אזרחיים להובלת טנקים ונגמ"שים, משאיות אזרחיות להובלת אספקה (דלק, תחמושת, מים, מזון), חלפים, ציוד צבאי ועוד. וכמובן — גם שירותי תיקון של אמצעי לחימה. בדו"ח שהתפרסם לאחרונה במשרד הביטחון נמצא ש-60% מתוך 1,100 מפעלים חיוניים, המספקים את השירותים לצבא, אינם כשירים לספקם לו בעת מלחמה".

אלוף (מיל) יצחק בריק, "הארץ", 2.11

נתיניהו יקיר ההון הזר

"המשקיעים הזרים בוחנים את האמינות הפיסקלית של ישראל וזוכרים לטובה את נתיניהו".

נותרת ב"דה מרקר", 7.11

מ-יומרי' בנט לבנטיזיה של מרצ

"את תוצאות הבחירות האחרונות אפשר לסכם במילה - בגידה. אני מבקש להתמקד בשני בוגדים. הראשונה היא מרצ והשני נפתלי בנט. מרצ הוקמה בתגובה לסיאוב שלטון מפלגת העבודה, יצאה חוצץ בעד זכויות אזרח ואדם והייתה משב רוח מרענן בביצה הסרוחה. אך עם השנים הפכה מרצ לחלק מהממסד, ובפרקה האחרון הצטרפה לממשלת ימין שנקראה "ממשלת שינוי". לא שינוי, לא מרכז ולבטח לא שמאל. תמורת שלושה שרים התחייבה מרצ לשמר את מדיניות הימין של נתיניהו. וכל זה בשביל מה? כדי שבנט (ימין קיצוני) או לפיד (ימין מנומס) יהיו ראש ממשלה ולא נתיניהו. ממפלגה שנוסדה במטרה לשנות את המציאות הפכה מרצ מפלגה המשמרת אותה. היא תחזקה את המדיניות שיצר מי שהיה מתועב בעיני מנהיגיה ובוחריה: נתיניהו. בראבו! מצביעה, לפחות חלקם, הבינו את העניין. מדוע להצביע מרצ כאשר מה שיש לה להציע זה לפיד?".

גדעון עשת, "כלכלה שחורה", 6.11

הכסף לילדים הרעבים קיים, אך הוא לא מחולק

"על פי נתוני הביטוח הלאומי, 352 אלף ילדים בישראל סובלים מחוסר ביטחון תזונתי המגיע עד כדי רעב. על פי החוק בישראל, משרד החינוך מחויב לספק ארוחה חמה מסובסדת לכל ילד עד כיתה ו', אולם מרגע שהילדים עולים לכיתה ז' אין עבורם כל פתרון מערכתי, והם תלויים בפתרונות מקומיים ובתושייתם וטוב ליבם של מורים ומנהלים המתאמצים לספק להם מזון. בשנה האחרונה הצטברו במשרד החינוך עודפים בתקציבי ההזנה (הקיימים כאמור לגילאי יסודי) בסכום של יותר מ-70 מיליון שקלים. אך האוצר מסרב לאשר את השימוש בכספים אלה. האוצר טוען כי ניתן לאשר את ההזנה לתלמידים הרעבים רק במסגרת תקציב מדינה חדש".

דניאל דולב, "שומרים", 3.11

הליכוד עוקף את בן גביר מימין

"חברת הכנסת הנכנסת מטעם מפלגת הליכוד, טלי גוטליב, תקפה את מאמרו של יו"ר עוצמה יהודית איתמר בן גביר בעיתון "ישראל היום" בו קרא לשמאל שלא לחשוש מפניו. גוטליב קראה: 'חבריי הפוליטיקאים מהימין. תפסיקו להתרפס ולהתנצל בפני השמאל. רוצים למשול? לא למדתם? רק בגאווה ובעוצמה! לא מתחנפים לשמאל'".

ערוץ 7, 8.11

דברים בשם אומרם

הדר מוכתר בעלת דירה וכעת היא עושה לביתה

"הדר מוכתר כבשה בסערה את מערכת הבחירות כשרצה לכנסת עם מפלגתה 'צעירים בוערים'. מוכתר, בה-ה-20, זכתה לסיקור תקשורתי נרחב, ספגה ביקורת ברשתות החברתיות ובסופו של דבר קיבלה רק כשש אלף קולות. לבסוף, חשפה יו"ר 'צעירים בוערים' בציוץ כי הכל היה מתכונן מראש: 'יש לי וידוי, כל שגיאות הכתיב שלי בפוסטים, כל תמונה עם גומי, כל פה פתוח - הייתה אסטרטגיה מתוכננת שנועדה ליצור חשיפה. עשיתי לכם בית ספר בשיווק, באפס תקציב. עוד מעט אפתח את ליין ההרצאות שלי - 'סודות השיווק של הדר מוכתר'".

אתר "כיפה", 3.11

אהוד ברק: ביטחון, שלטון והון

"חוזה ההעסקה של ראש הממשלה לשעבר אהוד ברק עם חברת הקנאביס אינטרקור כולל שכר של 35 אלף שקלים עבור 40 שעות עבודה חודשיות (22% משרה). 'הסכום שמגיע אלי הוא צנוע. זה אחד ממקורות ההכנסה הכי צנועים שלי', טען ברק והוסיף: 'בגיל צעיר יחסית סיימתי לכהן כראש ממשלה, ומצאתי את עצמי עוסק בנושאים גיאופוליטיים עם זיקה כמותנית. עסקתי כמה שנים בייצוא אסטרטגי לקרנות הגידור המובילות בארה"ב. כיום אני עוסק בחברות צעירות יחסית, בקשת רחבה של תחומים מסייבר ועד תקנים רפואיים. גם שם אני אוסף ניסיון'".

איתי פת-יה, "דה מרקר", 2.11

מכתבים

למערכת

על תוצאות הבחירות לכנסת

ברצוני לשתף כמה מילים בתגובה למאמר שפורסם בגיליון "זו הדרך" האחרון בעקבות תוצאות הבחירות ונפילת מרצ. להנהגת מרצ הייתה סיבה טובה להניח כי ביכולתה לעבור את אחוז החסימה. היא קיוותה כי בדומה לבחירות הקודמות בהן התמודדה, היא תעבור גם בבחירות אלה. כל הסקרים הראו כי היא צפויה לעבור, ולבסוף חסרו לה מאות קולות בודדים. אך לבל"ד לא הייתה אף סיבה להניח כי ביכולתה לעבור את אחוז החסימה. כל הסקרים ללא יוצא מהכלל הראו כי לא תעבור וכך אכן קרה. כאשר בל"ד ניתקה קשר עם חד"ש, יצאה מהרשימה המשותפת והחליטה על התמודדות בנפרד, הייתה זו החלטה מודעת לזרוק קולות לזבל.

אדם קלי, חולון

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

תשדיר תנועת ש"ס במערכת הבחירות האחרונה (צילום מסך)

לא בצלאל סמוטריץ' ולא אריה דרעי יסורו מהנתיב הניאו-ליברלי

אותה הגברת ללא שינוי וללא אדרת

סגן השר כהן זכור כמי שנהג לעלות לדוכן הכנסת ולגונן בלהט על כל צעד ניאו-ליברלי בו נקטה הממשלה. באחד מנאומיו האחרונים במשכן (אוגוסט 2020) תקף כהן את ח"כ אלכס קושניר (ישראל ביתנו). כהן מתח ביקורת על מדיניותה החברתית של ממשלת נתניהו, והפטיר לעבר קושניר: "אני אלמד אותך משהו – אתה עדיין עולה חדש, אתה עדיין עם מבטא רוסי כבד, אתה עדיין בא מתרבות שחינכה אותך לאנטישמיות. תירגע, אתה כבר בארץ ישראל".

כמו באמריקה

תפיסותיו הכלכליות של סגן השר כהן רחוקות מלהיות "חברתיות". על כך ניתן ללמוד מנאום אחר שנשא, הפעם ב"כנס התאגידים": "החזון שלי הוא ששוק ההון הישראלי יממן פרויקטים לאומיים במקום תקציב המדינה. לדוגמה, מימון סלילת כבישים, הקמת מערכות רכבות וכדומה. אני מאמין שהרגולציה צריכה לתמוך בפיתוח שוק ההון ובבורסה, זאת על מנת לאפשר גיוס הון. לכן נקטו משרד האוצר והממשלה צעדים של דה-רגולציה, כדי להבטיח מקורות מימון אשראי בנוסף לבנקים. מטרתנו לעודד תחרות ולהוריד מחירים עבור יזמים". מרגרט תאצ'ר לא הייתה מנסחת זאת טוב יותר.

כאמור, ש"ס לא פרסמה מצע ועמדותיה בנושאים כלכליים וחברתיים מעורפלות לכאורה. בפועל, ש"ס משרתת את הסדר החברתי הקיים והבלתי צודק, והצגתה כמפלגה חברתית היא לא יותר מאחידת עיניים. גם הצעתו של דרעי להעניק לרעבים "תווי מזון כמו באמריקה" כלולה באותה תרמית.

דרעי כבר היה בסיפור הזה. בעיצומו של משבר הקורונה פעל להקצות 700 מיליון ש"ח למימון מיזם לחלוקת תלושי מזון באמצעות הספק שזכה במכרז, שופרסל. אולם לקראת הבחירות לכנסת ה-24 (מארס 2021), הועברו הכספים לשר הפנים דרעי ולא למשרד הרווחה, למשרד הבריאות או למועצה הלאומית לביטחון תזונתי.

את המשאבים שניהלה חילקה ש"ס בעיקר לאוכלוסייה התומכת בה, ובחברה הערבית, בה אחד מכל שלושה ילדים חי בעוני, לא שמעו כלל על המבצע.

אפרים דויד

מנהיג ש"ס אריה דרעי נועד השבוע (13.11) עם ראש הממשלה המיועד בנימין נתניהו והודיע לו על רצונו לאייש את תיק האוצר. זאת בצל דרישתו המתוקשרת של ח"כ סמוטריץ' לעמוד בראש המשרד הזה. על פי דיווחים, עדיפותו הראשונה היא תיק הביטחון (מפלגתו הכהניסטית דורשת גם את תיקי החינוך והדתות), אך נראה כי נתניהו אינו מעוניין למנותו לתפקיד ומקווה כי יסתפק בתיק האוצר.

מפתיע כי דרעי רואה את עצמו מועמד ראוי לשר האוצר על רקע הרשעתו בעבירות מס בינואר השנה. בשנת 1999 הורשע כזכור בלקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים ונדון לשלוש שנות מאסר. אך אין הדבר צורם במיוחד בהתחשב בכך שראש הממשלה המיועד עומד בימים אלה לדין בגין שלושה סעיפי אישום, הכוללים עבירת שוחר ושלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים.

משרתיו הנאמנים של ההון

יהיה מי שיהיה שר האוצר, ניתן לקבוע בוודאות כי שני המועמדים לתפקיד יאמצו את הקו הניאו-ליברלי הרע והמוכר, בו דוגל משרד האוצר זה עשורים. הן דרעי והן סמוטריץ' התבטאו אינספור פעמים בזכות חזיון המשטר הקפיטליסטי, ושניהם מחויבים לאינטרסים של בעלי ההון.

לכאורה, סמוטריץ' קיצוני הרבה יותר מעמיתו מש"ס. במהלך מערכת הבחירות לכנסת ה-25 הציגה מפלגתו מצע כלכלי מפורט מבית היוצר של מכון קהלת השמרני, הממומן בידי בעלי הון אמריקאים אוונגליסטים ידידי טראמפ.

לעומת זאת, ש"ס (שכהרגלה לא טרחה לפרסם מצע) מציגה את עצמה כ"המפלגה החברתית היחידה". בקמפיין הבחירות שלה הבטיח דרעי להקצות מיליארד ש"ח מתקציב המדינה להנפקת "תווי מזון לרעבים". אך אין לטעות – במשך עשרות שנים תמכה ש"ס באופן פעיל במדיניות הכלכלית הקפיטליסטית והניאו-ליברלית בישראל. בכך, היא נושאת באחריות להידרדרותם של כ-1.6 מיליון ישראלים למצב של חוסר ביטחון תזונתי (זאת על פי סקר של המוסד לביטוח לאומי מדצמבר אשתקד).

ש"ס אף הציבה במשרד האוצר "משגיח כשרות" מטעמה בדמותו של ח"כ יצחק כהן, אשר כיהן כ"שר במשרד האוצר" וכסגן שר האוצר.

לפיד מחרים את נציגי חד"ש-תע"ל

השבוע (14.11) התקיימה פגישה בהשתתפות ראשי מפלגות האופוזיציה העתידית. את הפגישה יזם ראש הממשלה היוצא ויו"ר רשימת יש עתיד, יאיר לפיד. אך למרבה הבושה, סרב לפיד להזמין את חד"ש-תע"ל להשתתף בה. עם זאת, לפיד ינקוט בשיטת "הפילגש הפוליטית" ויפגש באופן אישי עם ח"כ אחמד טיבי (יו"ר תע"ל). הפגישה צפויה להתקיים בעוד כשבועיים. בינתיים, לפיד מחרים את יו"ר הסיעה המשותפת ח"כ איימן עודה (חד"ש).

ראש הממשלה הזמין לפגישת האופוזיציה את יו"ר מפלגת המחנה הממלכתי בני גנץ, יו"ר מפלגת ישראל ביתנו אביגדור ליברמן, יו"ר מפלגת העבודה מרב מיכאלי ויו"ר מפלגת רע"ם מנסור עבאס. בהזמנה להתכנסות קרא למפלגות המתנגדות לראש הממשלה המיועד בנימין נתניהו להתאחד נגד קואליציית הימין הקיצוני הצפויה להתגבש בקרוב.

בפוסט ראשון שפרסם ברשתות החברתיות מאז פרסום תוצאות הבחירות, הבהיר לפיד כי "רק אופוזיציה מאוחדת תוכל להגן על הדמוקרטיה". הוא אפילו הסביר: "אם אנחנו רוצים לעצור את פסקת ההתגברות המטורפת וההרסנית, אנחנו צריכים לעבוד יחד". אך חרף ההצהרות ה"אמיצות", מתעקש לפיד להפנות עורף לשיתוף פעולה אמיתי בין כל הכוחות המתנגדים לנתניהו. הוא מעוניין רק בחברת אלה הסרים למרותו, ומתעלם מיו"ר הסיעה האופוזיציונית הנחושה ביותר.

האו"ם אישר: בית הדין בהאג ישפוט את פשעי ישראל

הוועדה המיוחדת של האו"ם לפוליטיקה ולדה-קולוניזציה אישרה (11.11) את הצעת הרשות הפלסטינית, לפיה בית הדין הבינלאומי לצדק בהאג יספק חוות דעת בנוגע לכיבוש הישראלי של השטחים הפלסטיניים.

98 מדינות הצביעו בעד ההצעה, בהן אוקראינה, רוסיה וכמה מהמדינות הערביות המקיימות יחסים דיפלומטיים עם ישראל: מצרים, ירדן ואיחוד האמירויות. 17 מדינות התנגדו ו-52 נעדרו מההצבעה.

המדינות שתמכו בהחלטה הן ברובן מאירופה, מאפריקה, מאסיה ומאמריקה הלטינית. סין, המציינת 30 שנה לכינון קשריה הדיפלומטיים עם ישראל, הצביעה גם היא בעד.

16 מדינות בלבד הצביעו נגד ההצעה. נוסף לארצות הברית, קנדה ואוסטרליה, התייצבו לצד ישראל שבע מדינות מאירופה (גרמניה, אוסטריה, הונגריה, צ'כיה, איטליה, ליטא ואסטוניה), אחת מאפריקה (ליבריה) ואחת מאמריקה הלטינית (גואטמלה).

ח"כ עופר כסיף (חד"ש-תע"ל) מסר: "מדובר בהחלטה חשובה, וכולי תקווה כי תמומש בפועל. צריך להעמיד את הכיבוש הישראלי לדין. זכותו של העם הפלסטיני לחיות חיי חירות מכיבוש, משלטון צבאי, מאלימות מתנחלים, משוד ארמות, מהריסת בתים, מטיהור אתני ומהרג – זכותו להגדרה עצמית ולריבונות". "שחרור העם הפלסטיני מעול הכיבוש יהיה גם שחרורו של אזרחי ישראל מעונשו", הדגיש.

ח"כ כסיף הפגין בתמיכה בסרבנים

עשרות פעילים ברשת מסרבות ובארגון יש גבול הפגינו (12.11) מול בית הכלא הצבאי "נווה צדק" שליד תל מונד בסולידריות עם הסרבנים עינת גרליץ, נוה שבתאי לוין, שחר שורץ ואביתר משה רובין. האחרון, שנמצא כעת בין תקופות כליאה, השתתף בהפגנה ומסר: "ההיסטוריה תזכור את אלה שעמדו בצדו הנכון של המאבק בכיבוש ובאפרטהייד".

ח"כ עופר כסיף (חד"ש-תע"ל) השתתף בהפגנה ומסר: "סרבני המצפון שולחים קרן אור בוהקת גם מתוך הכלא הצבאי - אור של התנגדות בלתי אלימה לכיבוש מול כל האפליה שסביבנו".

בהזמנה להפגנה נכתב: "שחר, עינת, נוה ואביתר עדיין שוהים במאסר בשל סירובם לשתף פעולה עם פשעי המלחמה שמבצע צה"ל בשטחים. חילופי הממשלה לא ישנו את מדיניות הכליאה של בני הנוער החושבים אחרת מהסטטוס קוו המיליטריסטי בו דוגלת מדינת ישראל". עוד נכתב: "חולפים חודשים, אך הצבא ממשיך לפסול צעירים המודיעים על סירובם בוועדות המצפון. זו מלחמת התשה בה הצבא לא ינצח. אי אפשר להשתק את ההתנגדות לכיבוש או את הסולידריות עם המשפחות הפלסטיניות מעבר לגדר ובשטחי ישראל".

ממסרבות נמסר: "לאחר הבחירות האחרונות, בהן רשם הימין הישראלי הישג, חשוב להתבונן שוב בגוף המבצע את מדיניות הממשלה - הצבא הישראלי. אם נדמה שהתוצאות בכלל הציבור קיצוניות, המגמה בקרב החיילים קיצונית אף יותר. 15% מקולות החיילים נרשמו לזכותו של איתמר בן גביר (10% בקרב כלל הציבור). לפני מספר שנים נחשב בצלאל סמוטריץ' קיצוני באופן נחרץ. כיום הוא נראה כאילו מתון ביחס לכהניסט ולאזהד המושבע של ברוך גולדשטיין - איתמר בן גביר".

עוד הוסיף הארגון: "במהלך הבחירות נתגלה באופן חד משמעי מה שכבר היה ידוע לרבים: הימין הקיצוני זוכה בתמיכה ובאהדה נרחבת במדינת ישראל. הציבור מעניק לגיטימציה לא רק לחברי עוצמה יהודית ולציונות הדתית, אלא גם לליכוד, לש"ס, לאגודת ישראל וכו'. הציבור ונציגיו ברובם מעודדים את הכהניסטים ורואים בהם חברים לגיטימיים בממשלה. אלה הם פניה האמיתיים של ישראל".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

פגישת תא חד"ש סטודנטים באוניברסיטת תל אביב, 10 בנובמבר (צילום: זו הדרך)

חזית סטודנטואלית נגד הפשיזם

חנית של העם במאבק נגד הפשיזם. לכן, על התנועות הסטודנטואליות להשתמש בכל האמצעים העומדים לרשותם למען גיוס סטודנטים ומרצים דמוקרטיים בקריאה לעמוד לצד הציבור הערבי במאבק נגד הפשיזם. עלינו לפנות אליהם, לקרוא סיסמאות בעברית ובערבית ולדבר איתם על המצב הפוליטי. אין לנו הפריבילגיה לוותר על הרחבת שורותינו - בכך רק נאפשר לפשיסטים לכבוד אותנו.

תפקידם החשוב של הסטודנטים במאבק

ישנן תנועות סטודנטואליות המתנגדות לניסיון לבסס שותפויות כאלה. החברים בהן טוענים כי "עברית היא שפת הכובש, ולכן אסור למאבק הפלסטיני להשתמש בה". עוד הם טוענים, כי "אם קיימים יהודים המתנגדים למעשי אומתם הקולוניאליסטית, עליהם להצטרף לפעילות בערבית".

אם כך, עולה השאלה: בפני מי נתריע על סכנות הפשיזם? מי חייב לשמוע על הדיכוי החונק את העם הפלסטיני ועל רוע הכיבוש ופשעיו? מי טרם נחשף לגזענות הממסדית המכוונת נגד הציבור הערבי? האם זה הסטודנט הערבי, החש על בשרו את הדיכוי והגזענות האיומים, או שמא זה הסטודנט היהודי אשר עבר שטיפת מוח בידי ההגמוניה הציונית?

סטודנטים אחרים טוענים כי "אין דבר פסול בשותפות ערבית-יהודית נגד הפשיזם, אך החברה הישראלית עדיין איננה בשלה לכזו". להם אנו אומרים: התהליך ליצירת שותפות ערבית-יהודית יתחיל בזכות האופי הדו-לאומי של הקמפוסים ובמפגש היומיומי בין סטודנטים ערבים ויהודים. האם אין זה משונה, ואף מגונה, כי סטודנטים ערבים ויהודים משתפים פעולה בכל התחומים באקדמיה מלבד פוליטיקה? האין זה תפקידנו לפעול לזירוז הבשלת התנאים הפוליטיים בהתאם לאינטרסים שלנו? או שמא תפקידנו להסתגר, ובכך להגשים בדיוק את שאיפת הפשיסטים?

לכן, חזית ערבית-יהודית המתנגדת לפשיזם היא צו השעה. בשלב מסוים זה של עליית הפשיזם בחברה הישראלית נדרשות מאתנו אחריות, פתיחות וערנות מהפכנית. החזית שתוקם תכלי מגוון תנועות ומפלגות הנבדלות זו מזו אידיאולוגית, אך המסכימות בדבר הצורך שבבלימת הפשיזם ובסיום הכיבוש. כל מרכיב בחזית כזאת ישמור על זהותו הפוליטית הייחודית. ללא פלורליזם לא תיתכן תנועה דמוקרטית חזקה, וללא חזית אנטי-פשיסטית רחבה ככל האפשר, איום הפשיזם יגבר.

כוחו של הפשיזם גובר בשנים האחרונות הן ברחוב הישראלי הן בכנסת, והוא גורר את כל המפה הפוליטית ימינה. הדוגלים בפשיזם כבר אינם גורמים מוקצים או מנוודים, ואינם נדרשים להסתתר מאחורי מסכות הלאומנות או הדת. כיום צועדים הפשיסטים בגאון בראש חוצות ומתגאים בהשקפותיהם. הם קרבים להגמוניה בזירה הפוליטית וביתר מוקדי ההשפעה בחברה: במערכת המשפט, בתקשורת, באמנות, וכעת גם בתחומי האקדמיה.

הפשיזם לא יעבור, אלא אם נותיר לו

טבעו של הפשיזם, התופס את ההיסטוריה כמאבק בין אומות, מתגלה במובהק בנקודות ההשקפה בין העם הפלסטיני לעם היהודי. המחשבה הפשיסטית חותרת להשליט את מרות "אומת האדונים" היהודית, ולהבטיח את עליונותה המוחלטת על כלל האוכלוסייה הערבית. לכן בנקודות המפגש בערים המעורבות, בקמפוס האוניברסיטאות ובמרחבי הנגב מציתים הפשיסטים את אש השנאה הלאומנית. בימים אלה, צו השעה של השמאל דורש הקמת חזית ערבית-יהודית רחבה למען הדמוקרטיה ונגד הגזענות והפשיזם.

כבר צעקנו "הפשיזם לא יעבור" בהפגנות בצמתים וברחובות שיח' ג'ראח, אך אי-אפשר להסתפק בסיסמאות. בלא מחשבה בנושא הרחבת השותפויות נגד הפשיזם, ומבלי להתמודד עמו בזירות החשובות ביותר – באותן נקודות השקפה בין אזרחים ערבים ויהודים, ובראשן האוניברסיטאות הישראליות – הפשיזם עלול לעבור!

חד"ש סטודנטים היא תנועה הפועלת בכמה חזיתות חיוניות, במסגרתן היא חושפת את עמדתה לקהלים מגוונים. לכן, עלינו להגביר את מאמצינו להרחבת השותפויות והבריתות נגד הפשיזם. עלינו להזכיר לציבור כי התנועה הפשיסטית מעולם לא הסתפקה בפגיעה במיעוט שנגדו הסיתה כדי לצבור את כוחה. דרכה הדורסנית המשיכה תמיד בדיכוי או בחיסול של כל הקבוצות באוכלוסייה שסירבו ליישר עמה קו. לאורך ההיסטוריה סימנו הפשיסטים תחילה תנועות אנטי-פשיסטיות, ובהמשך עברו לרדוף פרטים שסירבו לשתף עמם פעולה. לכן המערכה נגד הפשיזם אינה עניינו של העם הפלסטיני בלבד, ולא מסתכמת במאבק הסטודנטים הערבים בבירוי הארגון "אם תרצו". מדובר במערכה של כלל הכוחות הדמוקרטיים בישראל – יהודים וערבים כאחד.

המערכה נגד הפשיזם היא של כולנו, והסטודנטים הם חוד

עובדות בענף הסיעוד במשרדי העמותה קו לעובד - למצולמות אין קשר לכתבה (צילום: קו לעובד)

עובדות הסיעוד בין ניצול לגזענות

עובדי ועובדות הסיעוד לידי מעסיקים, הממשיכים "להמציא" דרכים חדשות לנצלם.

קפיטליזם וגם גזענות

במאמר ב"זו הדרך" (9.9.2021) ניתחתי את ה"וויכוח" בין הפשיזם של שרת הפנים דאז איילת שקד לבין הקפיטליזם הרדיקלי של השרה לשוויון חברתי דאז מירב כהן. הראשונה הציבה כמטרה את הפגיעה בעובדים הזרים, וביקשה לסלק מהארץ רבים מהם ככל האפשר. השנייה טענה, כי העובדות הסיעודיות דורשות "זכויות מוגזמות" כמו שעות חופשיות, תוספות שכר למזון ולביגוד ויום חופשי בשבוע.

אז טענתי כי "במאבק בין הפשיזם של איילת שקד שרוצה להיפטר מהעובדים הזרים, לבין הקפיטליזם של מירב כהן שרואה בהן עבדים ללא זכויות - ניצח הקפיטליזם". היום, לאחר הבחירות ובצל החשש כי תיק האוצר ייפול לידי הציונות הדתית, נראה כי הושגה הסכמה ב"וויכוח": מדוע לבחור בין קפיטליזם לבין גזענות כאשר אפשר לדגול בשניהם ללא בעיה?

ביוני 2022 הניח ח"כ איתמר בן גביר על שולחן הכנסת את הצעת חוק עובדים זרים, השולל תשלומים פנסיוניים מעובדים זרים בתחום הסיעוד. בעבר טען בן גביר (כמו גם חברי כנסת מיש עתיד ומרשימות אחרות), כי זכויות העובדים הזרים בתחום הסיעוד מוגזמות, וכי בקשתם לתוספת שכר "מכעיסה". פגיעה נוספת בעובדים הזרים לא "תתמרץ" אותם לעבוד יותר. כבר כיום ישראל אינה נחשבת יעד אטרקטיבי למחפשי עבודה. במקביל, תרים עובדים זרים אחר דרך מילוט מישראל למדינה שתאפשר להם לחיות בכבוד.

ממשלת הימין הקיצוני המסתמנת היא גם ממשלת הקפיטליזם הברוטלי. היא לא תהסס לפגוע בזכויות העובדים ותעמיק עוד יותר את הפגיעה בענף הסיעוד, אשר כבר נקלע למשבר. למרבה הצער, את מחיר הרדיפות מצד הממשלה הגזענית והקפיטליסטית עד מאוד ישלמו קשישים שייוותרו לבדם.

עידן סלוצקר

מאז ניצחון גוש הימין בבחירות לכנסת ה-25, מרבים גופי התקשורת לדון בפזילת ח"כ בצלאל סמוטריץ' לעבר תיק האוצר. שר התחבורה לשעבר מציג משנה כלכלית ניאו-ליברלית המאיימת על מעמד העובדים הישראלי ובעיקר על העבודה המאורגנת (ר' עמוד 3).

הדבר אינו סותר את הציפיות. סמוטריץ' ושותפו איתמר בן גביר מייצגים את השילוב הטבעי בין אורח המחשבה הקפיטליסטי לבין תפיסות לאומניות וגזעניות, ובמילה אחת - פשיסטיזם.

השקופים שאפילו דרעי לא רואה

עובדי ענף הסיעוד צפויים לסבול במיוחד מהגזרות שזומם סמוטריץ' להטיל. דו"ח עמותת קו לעובד חושף, כי ענף הסיעוד בישראל מעסיק כשישים אלף עובדות ועובדים, רובם אזרחי הפיליפינים, הודו וסרי לנקה. מספר זה עשוי להיראות גדול, אך לפי דיווחים, קיים בארץ מחסור משמעותי במטפלים.

לפי נתונים רשמיים, בענף הסיעוד חסרים כעשרים אלף עובדים זרים, כאשר היקף המחסור צפוי להתרחב בהתמדה. "כללי השוק" שבהם דוגלת המערכת הקפיטליסטית קובעים, כי מחסור חמור בכוח אדם משפר את תנאי העובדים הזרים. זאת, על מנת "למשוך" עובדים חדשים לעבודה בישראל ולהשאיר בה את הקיימים. אך המדיניות בה נוקטת ישראל בפועל רחוקה מכך.

בדומה לשכר בענפי תעסוקה אחרים בישראל, שכר העובדים הזרים בענף הסיעוד נתון בקיבוען זה שנים, והם חווים פגיעות חוזרות ונשנות בזכויותיהם. כך למשל, הם נאלצים לשלם מכיסם "דמי תיווך" לחברת הסיעוד המעסיקה אותם, זאת על אף שהחוק אוסר את גבייתם.

יש להדגיש כי אפילו מדינות ניאו-ליברליות מובהקות משקיעות משאבים ממשלתיים כדי לתמרץ הגירה של עובדים זרים בעתות מחסור בעובדים. כך למשל, כאשר בריטניה סובלת ממחסור בעובדי סיעוד, היא מעלה את שכרם מעל שכר המינימום. ישראל לעומת זאת, מפקירה את

לקחים מבחירות האמצע בארה"ב

משום שהציבור אינו רוצה בכך". עם זאת, לפי הסקר הנ"ל, 65% מהאמריקאים סבורים כי הממשל הפדרלי נושא באחריות לבטח את כל האזרחים. סקר נוסף של פוקס מ-2020 מצא, כי 70% מהאזרחים תומכים ב"אפשרות ציבורית", כלומר מתן האפשרות לכל אזרח לרכוש ביטוח בריאות ממשלתי. ביידן כלל את הטיפול בנושא במצע הבחירות שלו, אך מאז היבחרו לנשיא לא הזכיר אותו ולו פעם אחת.

הפרוגרסיביות מביאה את הבוחרים לקלפי

לבית הנבחרים יצטרפו חברים נוספים מהאגף השמאלי של המפלגה הדמוקרטית, אשר זכו בבחירות בפנסילבניה, באילינוי, בפלורידה ובטקסס. הפרוגרסיבים זכו בהישגים נאים גם במשאלים שנערכו במדינות שונות בנושאי הפלות, שחר המינימום ומיסוי העשירים.

קליפורניה, וורמונט ומישיגן עיגנו את הזכות להפלה בחוקותיהן, וקנטקי דחתה הצעה לאיסור הפלות. נברסקה אישרה הצעה להעלאת שכר המינימום ל-15 דולר לשעה, ומסצ'וסטס העלתה את המס על הכנסה מעל מיליון דולר ב-4% נוספים. אילינוי אישרה ברוב גדול הצעה המקלה על חתימת הסכמים קיבוציים, דקוטה הדרומית הרחיבה את הסיוע הרפואי הממשלתי וקליפורניה ופלורידה אישרו הצעות להגבלת שכר הדירה.

ביטול החוב עקב הלוואות שנטלו סטודנטים

לפי מדגמים זכו הדמוקרטים בכמעט שני שלישים מקולות הבוחרים מתחת לגיל 30. זאת עקב התחייבות כמה מנציגי המפלגה למחוק את חוב ההלוואות שנטלו הסטודנטים. לפי סקר שנערך באביב 2022, 85% מהבוחרים הצעירים תומכים בביטול החוב.

קונצנזוס חוצה מפלגות בנושא האקלים

בקין אישרו הדמוקרטים את חוק האקלים החשוב ביותר עד כה, המנתב תקציבים והשקעות לתחום האנרגיה המתחדשת. למרות ההתנגדות הגורפת של המחוקקים הרפובליקאים להצעת החוק, הם מיעטו לתקוף אותה במהלך קמפיין הבחירות. סקר פוקס ניוז מצא כי 53% מהאמריקאים תומכים בהרחבת השימוש במקורות אנרגיה מתחדשת על חשבון ייצור דלקים מאובנים. עוד העלה הסקר, כי 61% מהאמריקאים מודאגים מהשלכות משבר האקלים.

המצביעים הדמוקרטים אינם מרוצים

לפי מדגמים, יותר מ-70% מהבוחרים העידו כי הם "כועסים" או "לא מרוצים" מתפקוד ממשל ביידן. תוצאות אלה מעידות כי רבים מהבוחרים הדמוקרטים לא הצביעו למועמדי המפלגה מתוך התלהבות, אלא משנאת האלטרנטיבה. עתה, כאשר ברור שהמפלגה הדמוקרטית כשלה בשמירת הרוב בבית הנבחרים, עליה לשנות את דרכה. סקר רשת אן.בי.סי. שנערך השנה מצא, כי כמעט שני שלישים מהבוחרים הדמוקרטים מעדיפים להצביע למועמד אשר "מציע מדיניות רווחה. זו אמנם תעלה יותר ותהיה קשה לאישור בחקיקה, אך עשויה לחולל שינוי משמעותי".

מה נותר לעשות?

המפלגה הדמוקרטית לא הציגה מצע ברור לכל אורך בחירות האמצע להוציא הצהרות בדבר עצירת הרפובליקאים והגנה על הזכות להפלות. נשאלת שאלה: מה מתכוונים נציגיה לקדם לאורך השנתיים הבאות? הגיע הזמן שיפעלו למען סדר יום חברתי-כלכלי מתקדם באמצעות לחץ עממי מתמשך על הפוליטיקאים.

מגזין "ג'קובין"; מאנגלית: אסף טלגם

התקשורת התאגידית, מכוני מחקר ממומנים ובכירים במפלגה הדמוקרטית המתינו בקוצר רוח כדי להאשים את האגף הפרוגרסיבי במפלגה בתבוסה בבחירות האמצע. אלא שאז החלו להתפרסם התוצאות.

לפי התוצאות הידועות עד כה (14.11), הרפובליקאים שמרו על הרוב שלהם בבית הנבחרים ואילו לדמוקרטים ישנו רוב בסנאט. בכל מקרה כבר ברור, כי "הגל האדום" [שמשמעותו ניצחון לרפובליקאים] שחזו הסקרים לא שוטף את ארה"ב. התבוסות הקשות שנחלו הדמוקרטים בבחירות האמצע ב-2010 וב-2014, לא חזרו על עצמן.

בעוד שהפעם בחר הציבור האמריקאי שלא להעניש את הדמוקרטים שבשלטון, הוא אותת באמצעות ההצבעה בקלפיות, כי עמדתו נמצאת משמאל למסד הפוליטי והתקשורת בנושאים כמו הזכות להפלה, שירותי הבריאות, העלאת שכר המינימום, זכות ההתאגדות ולגליזציה של הקנביס.

קיימים הסברים רבים להצלחתה המפתיעה של המפלגה הדמוקרטית בבחירות. בין השאר: כעס הציבור על ביטול הזכות החוקתית להפלות, וההתנגדות למועמדים רפובליקאים המקורבים לנשיא לשעבר טראמפ.

תוצאות הבחירות מאפשרות לדמוקרטים להפיק לקחים חשובים: כאשר המסד הדמוקרטי נשמע לאגפו הפרוגרסיבי ומאמץ הצעות חיוניות כגון מתן קצבאות ילדים, מחיקת חובות לסטודנטים והשקעה בנושאי אקלים, הבוחרים אינם מהססים לתגמל את מועמדי המפלגה הזאת.

גישה כלכלית מתקדמת מכריעה במדינות המתנדדות

במשך שנים נשמעה הטענה כי כדי לנצח במדינות "מתנדדות", על המועמדים הדמוקרטים בהן להציג רטוריקה שמרנית מתונה. אך בבחירות בפנסילבניה תמך המושל הנבחר ג'וש שפירו באופן עקבי בעמדות שמשמאל למרכז. הן שפירו הן המועמד הדמוקרטי לסנאט ג'ון פטרמן הציגו עמדות מתקדמות, ועקפו את הישגיו של הנשיא ביידן בבחירות 2020. אחוזי תמיכה גבוהים במיוחד נרשמו למועמדים דמוקרטים דווקא במעוזים רפובליקאים מובהקים בפנסילבניה. כך גם באוהיו: למרות הפסד המועמד הדמוקרטי טים ריאן, התמודדותו בציבור העובדים שיפרה משמעותית את התמיכה במפלגה הדמוקרטית.

הבוחרים רובם לא קנו את "שקר האינפלציה"

פרשנים בתקשורת התאגידית ופוליטיקאים רפובליקאים מתאמצים זה חודשים לשכנע את הציבור כי ההוצאה הממשלתית המורחבת בעקבות משבר הקורונה היא הסיבה העיקרית לאינפלציה. סקר נרחב שערכה רשת "פוקס ניוז" הראה כי מדובר כאילו בנרטיב משכנע: 54% מאזרחי ארה"ב מאמינים לכאורה כי האינפלציה היא תוצאה של מדיניות ביידן, ואילו 46% מאשימים גורמים הפועלים מחוץ לממשל. בפועל, הסיבה העיקרית לאינפלציה היא הגדלת רווחי התאגידים, ולא חבילות סיוע ממשלתיות או עליית השכר, כפי שטוענת התקשורת בשירות האליטות.

קהל הבוחרים תומך בעמדות מתקדמות

אותו סקר שערכה רשת פוקס ניוז מצא כי רוב האמריקאים תומכים בעמדות מתקדמות בנושאי בריאות, אחזקת כלי נשק, שוויון ועוד. תוצאות אלה אינן עולות בקנה אחד עם התפיסה המקובלת בקרב בכירים דמוקרטים. לדוגמא, הפרשן הדמוקרטי דוד שור אמר: "שום רמה של לחץ לא תשכנע את הדמוקרטים לתמוך בחקיקת חוק ביטוח בריאות ממשלתי,

אביהו מזרחי (השחקן מוריס כהן). העיתונאי והמורה לשעבר העומד במרכז עלילת הסרט "השתיקה" (צילום מתוך הסרט)

סרטו החדש של שמי זרחין עתידני יותר ממה שחשב הבמאי

השתיקה לא יפה לה

סרטו של זרחין מפרק את המושג שתיקה ומעניק לו משמעותיות שונות. המועמד אביב שותק במסגרת תעלול בחירות. פרט לאמביציה אישית-משפחתית להגיע לראשות הממשלה, הוא אינו מבטא מסר פוליטי, והסרט מציגו כקורבן של אביו השתלטן, הפועל להכתירו כיורשו. מנגד, אימו של מזרחי הייתה בעצמה קורבן לאלימות קשה מצד אביו המנוח, ומעולם לא העזה להתלונן.

הריאיון המיוחל של אביב לתוכניתו של מזרחי מסתיים אף הוא בשתיקה. מזרחי יכול היה "לפוצץ" את בועת המועמדות לראשות הממשלה של תלמידו לשעבר, אך הוא בוחר לשתוק ולנטוש את הריאיון בעיצומו.

למרות פגמים אחדים, "השתיקה" הוא סרט ראוי לצפייה. מדובר בסרט עתידני: בסוג של קדימון לממשלת הימין מלא-מלא הנמצאת עתה בשלבי הקמתה. וכפי שמציג הסרט – הקמתה תלויה בשתיקה רועמת.

יוסי אבו

איחוד הסופרים הערבים-פלסטינים הוקם בטמרה

איחוד הסופרים הערבים-הפלסטינים בישראל הוקם בתום כינוס שנערך בטמרה שבגליל. על הקמת האיחוד הכריז היו"ר ד"ר בוטרוס דלה. על כך מסר הגיליון האחרון של הירחון הספרותי "אל-אצלאח" ("התיקון") היוצא לאור בערעה. הכינוס נפתח בדברי הסופר עלי היבי, אשר הדגיש את חשיבותה של התארגנות הסופרים הערבים בישראל. עוד ברכו את המתכנסים יו"ר ועדת המעקב העליונה של האוכלוסייה הערבית, מוחמד ברכה, וראש עיריית סכנין, ד"ר ספוט אבו ריא.

מופיד צידאוי, עורך "אל-אצלאח", קרא למתכנסים להתאחד עם הכוחות הפוליטיים למאבק בגזענות. עוד עמד על חשיבות השיח עם הסופרים בשפה העברית למען קידום השותפות בין העמים.

במרכז סרטו החדש של שמי זרחין "השתיקה" ניצב אביהו מזרחי (בגילומו של מוריס כהן), מורה לספרות לשעבר ועיתונאי בהווה. אביהו ניחן בפה גדול, והוא מפגין את כישורי הביטוי שלו בהנחייה של תוכנית טלוויזיה פופולרית. הוא נושא את דבריו ללא הכנה מראש בשידור חי, ומבטא את העולה על דעתו ללא צנזורה. ערב אחד מראיין מזרחי לתוכנית את המועמד המוביל לראשות הממשלה.

אך מהר מאוד מתעוררת בעיה: שני אביב (בגילומו של אושרי כהן), המועמד הצעיר ובנו של ראש הממשלה הקודם (בגילומו של אלי דנקר), מסרב להתראיין. הוא לא מציג מצע, מסרב לשוחח עם עיתונאים, לא מכנס אסיפות, וככל הנראה ספון בביתו יחד עם אביו המשותק והשותק.

ללא מצע, ללא עמדות פוליטיות

בסרטונים שמפיץ אביב ברשתות החברתיות הוא דווקא נראה מדבר בזכות "הרוח הצעירה" ו"הצורך בשינוי", אך לא מציג עמדות פוליטיות מבוססות. העיתונאי צופה בהם בסקרנות לפני הריאיון, מאחר שהוא מכיר היטב את המועמד: אביב היה תלמידו האהוב, ובמהלך לימודיו בבית הספר אף מצא מקלט בביתו. במהלך העלילה, מפסיקים גם בני משפחתו של מזרחי (אמו ובנו המתבגר) לדבר.

אמל מורקוס ופיראס

זרייק יופיעו בתל-אביב

סינמטק ת"א יערוך אירוע מחווה לסרטים התיעודיים של הבימאי והסופר אודי אלוני, תחת הכותרת "חסד רדיקלי" (מוצ"ש, 3 בדצמבר, בשעה 20:30). האירוע יתקיים במסגרת פסטיבל "סולידריות" השנתי (10-1 בדצמבר).

בין אירועי הפסטיבל: מופע אקוסטי חד פעמי של קאנון ושירה בהשתתפות אמל מורקוס, מהקולות המופלאים והמקוריים ביותר במוזיקה הערבית-פלסטינית בישראל, ובנה פיראס זרייק, מגדולי נגני הקאנון בדור הצעיר. בתום המופע יוקרן סרטו של אודי אלוני "שמאל", ולאחריו תתקיים שיחה בהשתתפות מורקוס, זרייק ואלוני.

מוסיקאים מובילים לנוער מוסיקלי מצטיין בדגש על דו קיום יהודי-ערבי ורב תרבותיות.

נמרוד עובד

מיומנו של חובל סיפון

המפגש המשמח עם המשחתת האלג'יראית

במהלך שנות השבעים הפלגתי על סיפון אוניות צי הסוחר כקאדט וכחובל שלישי ושני. בדרך כלל השתדלתי לעלות על אוניות משא קטנות המובילות מגוון סחורות - החל בטנקים ששירתו בעבר את "הצבא המוסרי בתבל" וכלה בעיני בובות ובבונבוניירות עבור פקדי ההסתדרות.

באחת ההפלגות לגנואה מצאנו את עצמנו עוגנים סמוך לספינת משא סובייטית. עינינו נפקחו לרווחה כאשר גילינו, כי רב החובל היא למעשה רבת חובל וכי כמה מקצינות הסיפון והמכונה הן נשים. הן הבחינו בתמיהה שלנו והזמינו אותנו לכוסיות וודקה. הבאנו למפגש השמח והחגיגי ויסקי "יוחנן המהלך".

באחד החורפים עברנו את מיצרי גיברלטר לכיוון ארץ הקודש. הים היה גלי, סוער וחמוץ פנים ביותר. לאחר כמה וכמה שעות של מאבק מול גלים ורוחות, פסק המנוע מלכת והספינה החלה להיסחף לעבר חופי אלג'יריה. הייתה זו תקופה בה שררה עוינות בין אלג'יר לבין ירושלים המאוחדת. החשש הגדול היה כי נעלה על שרטון, אללה ירחמו.

השעות נקפו ואיתן גברה החרדה מפני השרטון המגנח לעברנו. שיגרנו אותות מצוקה, ושתי משחתות אלג'יריות החלו מתקרבות. הפעלנו קשר עם שתיהן, ובשיחה נקבנו מי אנחנו ולאן מועדות פנינו.

הנה התשובה שקיבלנו: "בים, ובעיקר בגלים שחורים וגבוהים, כולנו בסירה אחת. אין לכם מה לדאוג. אם המצב יימשך נקשור את הספינה שלכם לשלנו ונגרור אתכם לחוף מבטחים". לפנות בוקר, לאחר שהצליחו המכונאים להתגבר על התקלה, נופפנו בידינו שלום למלחים האלג'ירים החביבים ושמונו פעמינו לארץ המובטחת.

אבשלום קווה

מצרים: כאילו רפובליקה

ועידת האומות המאוחדות השנתית לשינוי האקלים בשארם א-שייח שבמצרים תגיע לסיומה בסוף השבוע (18.11). במסגרתה, ניסו נציגי משטרו של הגנרל א-סיסי לשווק את השלטון הרודני במצרים כסיפור הצלחה, ונכשלו. לכן מומלץ לקרוא את הרומן "רפובליקת כאילו", מאת עלאא אל-אסוואני. הרומן יצא לאור השנה בהוצאת כנרת ובתרגומה של ברויה הורוביץ.

עלילת הרומן חתרני מתרחשת על רקע ההתקוממות העממית ב-2011 ששמה קץ למשטרו של הנשיא חוסני מובארכ. עם צאתו לאור, נאסר הרומן להפצה במצרים ובמדינות ערביות נוספות.

"רפובליקת כאילו" הוא דיוקן סוחף של המהפכה, המסופר מנקודת מבטם של שחקני המשנה בדרמה הלאומית המצרית. הרומן הוא כתב אישום חריף שחיבר אלאסוואני נגד השלטון המצרי המשעבד את כל מוסדות המדינה לצרכיו, נגד התקשורת הממסדית ונגד אנשי הדת המכשירים כל עוולה.

הזמרת נור דרוויש (ערופף היטויב של נור דרוויש)

מופע באקדמית ת"א-יפו

מפריס לביירות ובחזרה ליפו

המכללה האקדמית ת"א-יפו ואנסמבל מפעל המוסיקה צימבליסטה ערכו ב-26 באוקטובר אירוע משותף לציון פתיחת שנת הלימודים תחת הכותרת "פריס – ביירות". באירוע הופיעה זמרת האופרה הישראלית נור דרוויש, ילידת אכסאל. בהמשך האירוע הרצה המוסיקאי הוותיק חן צימבליסטה בנושא היחסים התרבותיים והמוסיקאליים של שתי הערים התוססות בשנות ה-70 של המאה ה-20.

מופעה המרהיב של דרוויש היה חלק משיעור ראשון במסגרת קורס אקדמי מוסיקלי שמציעה המכללה בנושא הקשר שבין מוסיקה, שפה ותרבות. בידעון המכללה נכתב: "מוסיקה באקדמית – רב תרבותיות בגובה האוזניים" הוא קורס חוויתי המבוסס על מפגשי האזנה, הרצאות ושיחות עם דמויות מפתח בעולם המוסיקה המערבית והמזרחית. הקורס הינו שנת ויתקיים אחת לשבועיים בימי רביעי ובין השעות 18:00-19:30. הקורס יהיה פתוח בחלקו לקהל הרחב תמורת תשלום סמלי".

עוד נכתב בבידעון: "לאורך השנה, ובמהלך כל 13 המפגשים – יתוודעו הסטודנטים למושגים שונים בעולם המוסיקה והמוסיקולוגיה, וליחסים שבין מוסיקה, תרבות ושפה, וכן יידונו בהיבטים שונים של המושג 'רב תרבותיות' בהקשר המוסיקלי. מפגשים לקהל הרחב יחולו פעם בחודש החל בדצמבר הקרוב ובינואר, במארג ובמאי 2023".

עמותת מפעל המוסיקה צימבליסטה נוסדה בשנת 2016 במטרה לקיים פעילות מוסיקלית חינוכית, פסטיבלים, קונצרטים, סדנאות וכיתות אמן. העמותה מפגישה בין

מאות מרצים תומכים בפעילת חד"ש

חד"ש ירושלים

מארכת את

ח"כ עאידה תומא-סלימאן

סיכום הבחירות לכנסת

ובניית חזית אנטי-פשיסטית

שני, 21.11, בשעה 18:30

רחוב כורש 14, כניסה ד', דירה 8

נשיא אונ' בן-גוריון פרופ' דניאל חיימוביץ' (צילום: אונ' בן-גוריון)

יותר מ-350 מרצים מכל האוניברסיטאות והמכללות בישראל חתמו על פניה לראשי אוניברסיטת בן-גוריון בדרישה לבטל את ההליך המשמעתי נגד פעילת חד"ש וטן מאדי. יוזמי הפנייה שיגרו מסר לסגלי ההוראה בכל המוסדות להשכלה הגבוהה בו נאמר: "נפלו פגמים קשים בהליך נגד הסטודנטים – בין היתר, דינה הוכרע על ידי דיינת שלא ישבה בדיון וצורפה בדיעבד להרכב בית הדין על-ידי האחראית על התביעה, שאין לה סמכות לפי התקנון למנות דיינים".

עוד נכתב: "אנו סבורים שהאוניברסיטה שגתה בכך שנענתה לתלונה של 'אם תרצו'. היא בחרה לפעול נגד הסטודנטית באופן שפגע קשות בזכויותיה, ובאופן שיש לו אפקט מצנן על חופש הביטוי בקמפוס. חשוב לעמוד על כך שהאקדמיה תמשיך להתקיים כמרחב המאפשר חופש ביטוי וקיום משותף מתוך כבוד הדדי". בין החתומים על הפנייה: ד"ר יפתח אלעזר, האוניברסיטה העברית; פרופ' דוד אנוך, האוניברסיטה העברית; פרופ' ענבל ארנון, האוניברסיטה העברית; פרופ' שלומי סגל, האוניברסיטה העברית; פרופ' ישי רוזן-צבי, אוניברסיטת תל-אביב; ד"ר יעל שטרנהל, אוניברסיטת תל-אביב; וד"ר אדם שנער, אוניברסיטת רייכמן. הפנייה נפתחת במילים: "אנו, חברות וחברי סגל במוסדות אקדמיים בישראל, מביעים דאגה עמוקה נוכח ההליך המשמעתי שאוניברסיטת בן-גוריון בחרה לנהל נגד הסטודנטית וטן מאדי, בעקבות דברים שאמרה בעצרת לציון יום הנכבה. ההליך פגע בזכויותיה הבסיסיות של הסטודנטית לחופש הביטוי, לשוויון ולכבוד. אנו קוראים לאוניברסיטת בן-גוריון לפעול לביטול ההרשעה וההליך נגד הסטודנטית".

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

הקרנה

שני סרטי מחווה לצייר פול סזאן:

"שיחות עם יואקים גאסקיה" (1989);

"ביקור בלובר" (2004) / ז'אן-מאריסטרואב

ודניאל הוייה

שני הסרטים דוברי צרפתית עם כתוביות באנגלית

מוצ"ש, 19.11, בשעה 20:00

המופע "פסנתרנים חוגגים"

גרישה סנדו ומילטון מיכאלי

רביעי, 16.11, בשעה 20:00

להקת "איסטרא בלגיא"

רונה טולדנו - המוכתר - אבישג זיו

חמישי, 17.11, בשעה 20:00

השבוע באתר "זו הדרך"

עובדי מפעל במבה בקריית גת התארגנו בהסתדרות, המפלגה הקומוניסטית הטורקית מגנה את הפיגוע באיסטנבול, הוטרינרים שובתים במחלקת שירותי המזון של משרד הבריאות, העובדות המנהליות בבתי הספר הפגינו בתל אביב, "לגדול עם המפלגה הקומוניסטית" - מפגש במערכת אל-אתיחאד בחיפה ועוד...

zoha.org.il

חד"ש תל אביב

מארכת את

ח"כ עאידה תומא-סלימאן

כיצד נבלום את ממשלת הימין?

ראשון, 20.11, בשעה 19:30

אולם הגדה השמאלית, אחד העם 70

ת"ד 26205, ת"א 6126102, מל' 03-6293944, zohaderekh@gmail.com

אתר זו הדרך zoha.org.il מק"י: maki.org.il info@maki.org.il